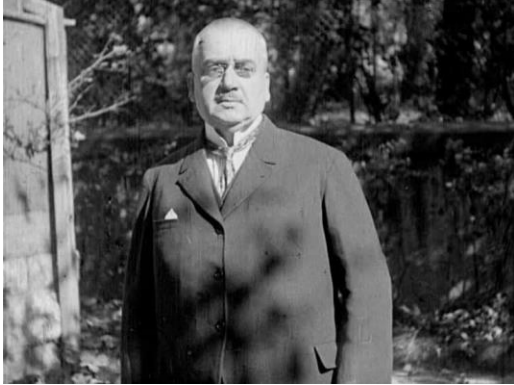


Juhász Andor (1925–1934)

(Kassa, 1864. szeptember 17. – Budapest, 1940. szeptember 2.)



Juhász Andor 1864-ben született Kassán. Édesapja, Juhász Mihály Abaúj-Torna vármegye főügyésze, majd országgyűlési képviselő, még később a Pesti Királyi Ítéltábla bírása volt.

Juhász Andor középiskolai tanulmányait premontreiek kassai gimnáziumában végezte. Jogot előbb a kassai jogakadémián, majd Budapesten hallgatott.

1886-ban lépett be az igazságszolgáltatási szervezetbe, mint a kassai törvényszék joggyakornoka. Kinevezései gyorsan követték egymást: 1888-ban járásbírói aljegyzővé, majd 1890-ben a Miskolci Királyi Törvényszéknél jegyzőjévé nevezték ki. Egy évvel később már aljárásbíró volt Miskolcon. 1892-ben kérelmére tanácsjegyzőül rendelték Kassai Királyi Ítéltáblához. 1895-ben a Kassai Királyi Törvényszék bírása, 1898-ban a Kassai Ítéltábla elnöki titkára, 1901-ben pedig az ítéltábla bírása lett. 1902-től az ítéltábla fegyelmi bíróságának is tagja volt.

A fővárosba 1906 végén került, amikor Kúriához rendelték be, ahol előadóbíróként működött a IV. polgári tanácsban, amely váltó- kereskedelmi és csődügyekben ítélt. 19011-ben Budapesti Királyi Törvényszék elnökévé nevezték ki.

Elnöksége ideje alatt olvastották be a törvényszékbe a kereskedelmi és váltótörvényszéket, és ő szerveztek meg a Budapesti Központi Királyi Járásbírószéket.

1915-ben a Budapesti Királyi Ítéltábla élére került, tisztét 10 éven keresztül viselte. Ítéltáblai elnöki időszakának kiemelkedő ügye volt Károlyi Mihály már másodfokú hűtlenségi pere, amelyet az ő vezetésével tárgyalt az eljáró bírói tanács.

Töry Gusztáv nyugalomba vonulása után, 1925 augusztus 11-én nevezték ki a Kúria elnökévé. Elnökként örökösödési és hitelperekben bíráskodott személyesen. Jelentős és bonyolult ügy volt néhai gróf Ferri Lipótné végrendeleti pere, amely a hatalmas Wodianer-vagyon sorsáról volt hivatva dönteni, lévén az elhunyt grófné e család sarja volt. Egy másik híres, az irodalomtörténet számára is érdekes ügye az a per volt, amelyet Molnár Ferenc író indított a Vígszínház ellen szerzői jogainak – és jogdíjának – védelmében.

Törvényben előírt 70. életévét betöltve, 1934-ben kérte nyugdíjazását.

Juhász Andor beszédeinek, publikációinak középpontjában mindig a bírói függetlenség védelme állt, amellyel kivívta bírótársai tiszteletét.

Elnöki beiktatási beszédében célul tűzte ki a Kúria túlterheltségének megszüntetését, bírálta az igazságszolgáltatás költségvetésének megkurtítását, és sürgette a „helyesen berendezett bírói pálya” megalkotását. Ellenére volt a „szakadatlan jogszabálygyártás” gyakorlatának, mert

szerinte a sok jogszabály között elveszik a jog egysége és a jog összefüggéseinek megismerése lehetetlenné válik.

A bírák túlterheltsége és a gyakori jogszabályváltozások elhúzódó eljárásokat és döntéseket eredményeznek. Szerinte a kései ítélet „merő anakronizmus”, már nem érheti el célját. A nagyközönséget érdeklő, hosszú teátrális büntető pereket pedig egyenesen az igazságszolgáltatás megcsúfolásának tekintette.

Beosztottjai atyjuknak, pártfogójuknak tekintették, aki mindig megőrizte jó kedélyét és közvetlenségét. Juhász Andor vallotta, hogy egy jó bírónak nem csak függetlennek kell lennie, de meg kell őriznie emberségét is.

1941. szeptember 25-én hunyt el. Halála után a Fővárosi Közmunkák Tanácsa az V. kerületben utcát nevezett el róla.

Irodalom:

Bódiné Beliznai Kinga: *150 éve született Juhász Andor. (1847–1920)*. In: A Kúria és elnökei II. Szerkesztette: Bódiné Beliznai Kinga. Budapest. HVG-ORAC. 2015.

Forrás:

<http://www.jogiforum.hu/hirek/32109>

<http://birosag.hu/media/aktualis/melto-tiszteletadas-juhasz-andornak>

<http://birosag.hu/media/aktualis/azert-volt-jo-biro-mert-bovelkedett-nagy-emberi-tulajdonsagokban>